

Anna Arqué porta la violència d'Estat espanyol al Parlament Europeu

written by Redacció Unilateral | 21 de març de 2019

La Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, fonament i pilar de la construcció europea, lliga la llibertat d'expressió i de manifestació amb el dret a la llibertat de pensament i de consciència. Una cosa i l'altra són indistingibles, i no és possible pensar en llibertat si hom no es pot expressar públicament, i tampoc és possible manifestar les conviccions pròpies si aquestes no s'han pogut formar prèviament fruit del lliure aprenentatge o de l'accés a l'ensenyament.

En aquest context, el grup cívic ICEC, International Commission of European Citizens, el qual té Anna Arqué com a representant catalana, planteja un seguit d'activitats per fer efectives les garanties democràtiques i garantistes dins de les institucions europees i els estats membres.

En particular, enguany, en el debat obert que organitza l'ICEC al Parlament Europeu, aquesta organització porta a la palestra el tema del BREXIT i el de la violència d'estat (principalment pel cas espanyol, en relació a catalans i bascos).

El contrast d'aquesta conferència prové de la decisió del Sr. Tajani, president del Parlament Europeu, de prohibir una xerrada conjunta dels Srs. Torra i Puigdemont sobre l'inici del judici espanyol als presos polítics catalans, basant-se en una queixa formulada per PP, C's i PSOE que deia el següent: "el Sr. Puigdemont es presenta a si mateix com a president legítim de Catalunya usurpant així la denominació d'un càrrec del qual va ser legalment destituït pel govern espanyol l'octubre de 2017 en aplicació d'una sèrie de mesures

extraordinàries autoritzades pel Senat de conformitat amb la Constitució espanyola”.

I segons aquests partits espanyols, aquesta eventual usurpació de funcions justificava, segons “el referent de democràcia (del Parlament europeu) i l'Estat de dret dins de la Unió Europea”, una motivació suficient per prohibir l'exercici d'aquests drets fonamentals d'expressió i pensament.

Al respecte, l'eurodiputat centrista flamenc Mark Demesmaeker i molts altres polítics, a més d'escriptors, professors, ... i milers d'entitats i associacions, i també mitjans de comunicació han vist en la decisió del Sr. Tajani una greu amenaça als valors i ideals fundacionals de la Unió Europea. Des de Catalunya, atesa la seva situació política i les expectatives creades mirant a les institucions europees, el cop ha estat doblement dur.

La paradoxa de tot plegat és que el Sr. Puigdemont, president del Consell per la República, entitat associativa legalitzada a l'Estat belga, no exerceix com a president executiu del poble català. Aquest polític manté, a la pràctica, la suspensió de la Declaració d'Independència de Catalunya del 27 d'octubre de 2017, i tot i tenir les potestats democràticament adquirides per fer de “president legítim de Catalunya”, com diuen els europarlamentaris espanyols avançant esdeveniments, no consta que hagi fet cap acció en aquest sentit (sense confondre-ho amb les funcions de president autonòmic espanyol sortint).

Finalment, la tasca de l'ICEC, i en especial d'Anna Arqué, és rellevant pel futur institucional europeu en la seva relació amb la ciutadania. L'estat de dret precisament està previst per garantir aquesta permeabilitat i per impedir, a qualsevol preu, que la deriva autoritària sense valor democràtic de la Unió Europea es consolidi.